

Publicerad 2013-07-13 22:39 av den nakna poeten

två själar hör i hop från begynnelsen men kroppar dör och föds på nytt samma själ i en ny kropp man eller kvinna endast den rätta kan vårans själ hitta igenom ögonen som är själens spegel och där igenom se den rätta att älska

i drömens mörker ser jag ljuset och mörker igen

varje gång jag somnar in så kommer mörkret
in i drömmen tills andra ljus möter mej lyser

upp mitt ansikte varmt full av liv igen efter en
längre tid i mörkret jag känt mej ensam

jag går från mörkret mot ljuset och träffar nya
trevliga mäniskor som jag umgås med tills jag ser

ljuset och det svartnar och tills jag ser i ljuset igen
allt är som vanligt det retar mej för jag förstår

inte mina drömmar att jag somnar in i mörker ser
ljuset igen vad betyder det varje gång är det nya

mäniskor och ansikten som jag inte känner igen men
alla är lika glada det känns för mej bekanta och ger

en känsla av trygghet men jag förstår inte drömmen
att jag somnar till ett mörker och kommer in i värmen

och trygghet och ser det starka ljuset igen till en
ny värd med trevliga mäniskor som hälsar busar

väcker mej när jag ligger och sover och håller på
att killar mej under hakan och fötterna och så gör dom

massa konstiga grimaser den ena fulare en den andras
dom skrattar så kommer mörkret igen och det

jag reflekterar en mann som faller framför en spegel det
sista jag ser är lampan som hänger i taket och ljuset i

mörkret till en ny värd full av lustiga mäniskor som står
över mej och grimaserar killar mej under fötterna så

ser jag hur det reflekterar i spelen igen jag minns den
fallande mannen men nu låg jag inrullad i en handduk

jag började se sambandet mellan mörker ljus och till
mörker igen och spegeln avslöjade vad jag inte förstod jag

föddes åter igen jag har passerat många kroppars liv för jag
söker en annan själ som jag gick förlorad minnet är till baka

jag har sökt hennes själ jag har passerat många kroppar
för att finna dej igen min kärlek är sant evig älska dej

i från begynnelsen din kropp förändras men inte ditt hjärta
den kan ej passera mej oberörd vackra själ vi kanske föddes

till samma liv om Gud vill för min smärta och saknad är obeskrivlig
minna lustar kärleken till dej blir bara starkare större någon strör

salt i mitt hjärta då vet jag att min saknad är äkta
san förevarit älskad av mej men min saknad mycket större !

vi skulle aldrig släppt taget om varandra när vi lekte på himlen som
lyckliga själar när vi drogs i från varandra med starka vindar det

minns i från dej men nu utan glädje med dubbel smärta snälla himmel
för min själ till baka till mej så många gånger har vi snuddat varandra men

aldrig medvetandet vi har bara passerat utan minne jag har känt ditt hjärtas slag jag sett dina ögon jag har
sett dej le i bland men inte känt igen dej !

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren den nakna poeten med Poeter.se id #44999 innehar upphovsrätten